

for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, dens § 19. Det var Regjeringen, som efter denne Paragraph var den eneste lovlige Fortolker af og Dommer over, hvad der var Fælles og hvad Særligt, hvis der opstod en Strid mellem de to Repræsentationer om, hvorvidt en Sag skulde tages bort fra Rigsraadet og lægges over til Rigsdagen. Man har dernæst vist en anden Vej, der kunde gaaes, nemlig at Regjeringen kunde benytte den Forudsætning, under hvilken Rigsdagen i 1855 gav sit Minde til at indskrænke Grundloven af 1849 til kun at angaa de særlige Anliggender, og det har, som det ogsaa er bemærket af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, aldrig af Noget været paastaet, at Regjeringen ikke skulde have fuld Ret og Myndighed til at beholde sig dertil og, idet den erklærede Grundloven af 18de November 1863 for ikke at være i anerkjendt Kraft og Virksomhed, lade Rigsdagen paany indtage det Standpunkt, som den havde før Indskrænkingsloven. De Bestyrelser, det ærede Medlem har fremsat, ere altsaa grundigt gjendrevne, og jeg har her nævnt et Par af dem, som jeg fandt mig særlig foranlediget til at berøre, fordi han ved denne Leilighed ogsaa blandede mit Navn med ind i Sagen. Iøvrigt skal jeg bemærke, at jeg med Hensyn til den Vej, som jeg meente, man kunde gaae for i kort Tid at ende Forsatningsagen endogsaa paa forskjellige Maader, har udtalt det Fornødne tidligere; det findes i Rigsdagens Folkethingstidende for den 18de ordentlige Samling Spalte 409—13. Der vil det ærede Medlem kunne see, hvad jeg har sagt om den Ting, hvilket jeg ikke her vil gjentage. — Det ærede Medlem har dernæst, mærkelig nok, paataldt min Afseer i Fællesudvalget og senere i Thinget som en Slags Undskyldning for sin Optræden. Han ønskede Intet hellere end at holde paa Grundloven af 5te Juni, og vilde nødig gaae ind paa det foreliggende Forslag, men da jeg og flere i Udvalget have stillet Sagen, som vi have, finder han nu dertil en Undskyldning for, at han vil gaae den modsatte Vej. Det ærede Medlem har i den Anledning anført nogle Ord af mig og tillagt mig en Mening, som jeg en-

gang tidligere har havt Leilighed til bestemt at imødegaae og bestemt at vise, at det ikke var Andet end en Misforstaaelse eller en urigtig Fortolkning af de Ord, som jeg har udtalt. Jeg skal dog tillade mig endnu engang, uagtet det ærede Medlem ogsaa var Medlem af det Rigsraad, hvortil jeg udtalte min hertilgjørende Forklaring om denne Sag, og uagtet han maa have hørt, hvad jeg da sagde, her at gjentage det, fordi det nu er i Rigsdagen, at Sagen forhandles. Det er overordentligt misligt at komme ind paa at omtale, hvorledes en Mand's Stilling har været i et Udvalg, fra hvilket der ikke foreligger for Offentligheden Protocoller om de der førte Forhandlinger; men man tvinges dertil ligeoverfor falske Bestyrelser, og man nødes til at retfærdiggjøre sig.

Formanden: Jeg antager, at det ærede Medlem ved at sige, at „der gjøres falske Bestyrelser“, ikke sigter til, hvad der er udtalt af det paagjældende Medlem her i Thinget.

Winther: Jeg skal da nu forklare min Stilling her i Thinget, saaledes som jeg har gjort det tidligere, men som det ærede Medlem ikke har sjenket sin Opmærksomhed. Det forholdt sig saaledes, at der ved Slutningen af Forhandlingerne i Udvalget af mig blev stillet et Forslag, som blev forkastet, og i den Henseende skal jeg paaberaabe mig, at jeg, som Betænkning for at sætte mit Navn under Betænkningen i Fællesudvalget, forbrede, at de to Ordførere i Landstinget og Folkethinget skulde bekendtgjøre for begge Thing, at jeg havde stillet et Forslag af en vis Bestaffenhed, nemlig et principalt Forslag. Dette skete, for at jeg kunde godtgjøre og af offentlig fremkomne Optringer bevise, at min Tiltrædelse af denne Betænkning's Indhold i alt Fald kun var en subsidiair Tiltrædelse. Denne Erklæring er fremkommen i Rigsraadets Folkething, og Udtalelsen af den vedkommende ærede Ordfører i Folkethinget kan læses i Rigsraadets Folkethingstidende Spalte 1328 for den tredie overordentlige Session, i Maret 1865. Der er det ligesom udtalt, at jeg havde stillet et saadant Forslag, og der er det tillige bemærket af den daværende Ordfører, at man i